

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/49777 en 06/49776 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 22 maart 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 augustus 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 21 september 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

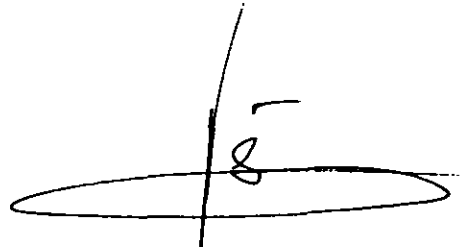
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

284-534.

Verzonden: **11 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

U

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 06 / 49777 (voorlopige voorziening) en AWB 06 / 49776 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 22 maart 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Angolese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. M.E. Muller, advocaat te Gouda,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie, voorheen de minister van Justitie, voorheen de minister
voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. van den Bos, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-
Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 5 januari 2004 een aanvraag ingediend tot het verlengen van de geldigheidsduur van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met het verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 15 juni 2004 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 12 juli 2004 bezwaar gemaakt.
- 1.2 Bij besluit van 13 augustus 2004 is het besluit van 15 juni 2004 ingetrokken en de aanvraag wederom afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 3 september 2004 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 9 februari 2005 ongegrond verklaard. Verzoeker heeft tegen dit besluit op 1 maart 2005 beroep ingesteld. Verzoeker heeft op 1 maart 2005 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij heeft verzocht het besluit te schorsen totdat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats heeft bij uitspraak van 26 mei 2005 (Awb 05/9371) het verzoek toegewezen.
- 1.4 Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 5 april 2006 (Awb 05/9368) is het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.

zaaknummers: AWB 06 / 49777 (voorlopige voorziening) en AWB 06 / 49776 (beroep) 2

-
- 1.5 Bij besluit van 21 september 2006 heeft verweerder het bezwaarschrift van 6 september 2004 ongegrond verklaard. Op 12 oktober 2006 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld en gevraagd een voorlopig voorziening te treffen.
- 1.6 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.7 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 8 maart 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
2. Overwegingen
- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Ingevolge artikel 14, eerste lid, onder e, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.
- 2.5 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder b, Vw is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen. Ingevolge het tweede lid wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.
- 2.6 Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, Vw kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw worden afgewezen, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.
- 2.7 Blijkens artikel 3.4, eerste lid, onder x, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) kan een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden verleend aan een alleenstaande minderjarige vreemdeling. Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, onder c, Vb kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband

zaaknummers: AWB 06 / 49777 (voorlopige voorziening) en AWB 06 / 49776 (beroep) 3

houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend indien voor de alleenstaande minderjarige vreemdeling naar het oordeel van verweerder, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan. Beleidsregels zijn vastgesteld in C2/7 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc).

- 2.8 Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b, Vb kan de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, slechts ambtshalve worden verleend.
- 2.9 In het bestreden besluit heeft verweerder zich - samengevat - op het standpunt gesteld dat er voor verzoeker in Angola adequate opvang tot 18-jarige leeftijd (financieel) gegarandeerd is. Verweerder heeft hierbij onder meer verwezen naar het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (TBV) 2003/64 en het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2004/71 en de brieven van de Minister van Buitenlandse Zaken van 23 augustus 2005 en 25 augustus 2006 waarbij is aangegeven dat het project Mulemba is verlengd tot en met 31 december 2007. Overleg over verdere voorzetting vindt plaats met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM). Op het moment van feitelijke terugkeer zal gekeken worden of toegang tot het opvanghuis Mulemba voor verzoeker dan wel een andere concrete opvangplaats, geregeld is. Feitelijke uitzetting zal eerst alsdan geschieden. Uit de ambtsberichten inzake Angola van 5 juni 2004 en 9 december 2004 blijkt onder meer dat in de verslagperiode alle teruggekeerde alleenstaande minderjarigen uit Nederland zijn opgevangen. Blijkens een brief van de minister van Buitenlandse Zaken van 2 december 2004 alsook het ambtsbericht van 9 december 2004 kunnen alleenstaande vreemdelingen in Mulemba worden opgevangen totdat zij meerderjarig zijn geworden en worden zij ook dan niet overgeplaatst naar andere opvanghuizen. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) heeft geoordeeld dat verweerder zich op het standpunt mag stellen dat de doorstroming in Mulemba groot genoeg is. Ten slotte wordt geen toepassing gegeven aan artikel 4:84 Awb gelet op de strafrechtelijke veroordelingen van verzoeker.
- 2.10 Verzoeker heeft - samengevat - aangevoerd dat ten tijde van de besluiten van 18 juni 2004 en 13 augustus 2004 TBV 2003/64 geldig was. Hieruit volgt dat sprake was van tijdelijke opvang en voorts dat er onvoldoende duidelijkheid over bestond of deze adequaat was. De doorstroom was onduidelijk alsmede de garantie voor opvang tot aan het bereiken van de meerderjarige leeftijd en het was niet bekend of de financiering van het opvanghuis Mulemba na 15 juli 2005 zou worden voortgezet. Voorts is door verweerder geen gevolg gegeven aan het gestelde in rechtsoverweging 2.10 van de uitspraak van 5 april 2006. De door verzoeker ten tijde van de hoorzitting naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden zijn door verweerder in het bestreden besluit niet meegewogen. Verweerder heeft verzuimd een uittreksel van de Centrale Justitiële Documentatiedienst bij het bestreden besluit te voegen. Ten slotte heeft verweerder de beslistermijn overschreden en is ten onrechte niet getoetst aan de glijdende schaal zoals neergelegd in B1/2.2.4 Vc.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.11 De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Bij de eerdergenoemde uitspraak van 26 mei 2005 is het verzoek om een voorlopige voorziening toegewezen. De voorzieningenrechter heeft op grond van een brief van de

zaaknummers: AWB 06 / 49777 (voorlopige voorziening) en AWB 06 / 49776 (beroep) 4

minister van Buitenlandse Zaken van 8 oktober 2004, waarin is aangegeven dat de financiering van het project voor het opvanghuis Mulemba loopt tot 15 juli 2005, geoordeeld dat op dat moment nog geen definitief oordeel kon worden gegeven over de rechtmatigheid van het bestreden besluit.

De rechtbank heeft bij uitspraak van 5 april 2006 het beroep van 1 maart 2005 gegrond verklaard wegens schending van de hoorplicht. Op 16 mei 2006 is verzoeker gehoord door de ambtelijke commissie.

- 2.12 Gezien het bepaalde in artikel 3.56, eerste lid, onder c, Vb in samenhang met het bepaalde in de artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, Vw, is de vraag aan de orde of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er voor verzoeker bij terugkeer naar Angola sprake is van adequate opvang en verweerder de op die grond aangevraagde verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd heeft kunnen afwijzen. Gezien het feit dat verzoeker de aanvraag heeft ingediend op 5 januari 2004 is het alsdan geldende beleid van toepassing. Zoals ter zitting is gebleken is tussen partijen thans niet meer in geschil dat daarbij moet worden uitgegaan van de tekst van TBV 2003/64.
- 2.13 De vraag ligt voor of verweerder op basis van het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 31 oktober 2003 en TBV 2003/64 in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat er in Angola sprake is van adequate opvang voor verzoeker.
- 2.14 In TBV 2003/64 staat onder meer dat het opvanghuis Mulemba een gunstige uitzondering is op de naar lokale maatstaven gemeten slechte kwaliteit van de andere opvanghuizen in Angola. Volgens voornoemde TBV wordt via de IOM in het opvanghuis Mulemba tijdelijk opvang geboden aan terugkerende alleenstaande minderjarigen Angolezen met als doel hen zo snel mogelijk in de Angolese samenleving te laten integreren en definitieve opvang voor hen buiten het tehuis te regelen. Mede gelet daarop, wordt verwacht dat de doorstroming in het tehuis groot genoeg zal zijn om steeds aan terugkerende Angolese alleenstaande minderjarigen opvang te kunnen bieden. Op grond van het vorenstaande wordt in het TBV 2003/64 geconcludeerd dat voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen adequate opvang voorhanden is. Voorts is daarin vermeld dat bij de feitelijke terugkeer de toegang tot het tehuis of een andere concrete opvangplaats moet zijn geregeld.
- 2.15 Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 maart 2006 in zaak no. 200509769/1) brengt de, aanvankelijk per 15 juli 2005 voorziene, beëindiging van het project niet mee dat de opvang van de dan in het tehuis geplaatste alleenstaande minderjarigen wordt beëindigd. Verweerder heeft niet hoeven aannemen dat het ten tijde van het bestreden besluit op voorhand onmogelijk was dat verzoeker vóór 15 juli 2005 in het tehuis onder zou worden gebracht en hij, eenmaal in het tehuis geplaatst, daar niet kon blijven. Verweerder heeft zich, gelet op de hem in artikel 3.56 Vb toegekende beoordelingsvrijheid, dan ook onder verwijzing naar het ambtsbericht en TBV 2003/64 in redelijkheid op het standpunt mogen stellen dat voor de vreemdeling naar zijn oordeel adequate opvang aanwezig is.
- 2.16 Voor zover verzoeker heeft beoogd te stellen dat het onderzoek dat aan de totstandkoming van het ambtsbericht ten grondslag ligt niet zorgvuldig is geweest overweegt de rechtbank dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling een ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken over de situatie in een land wordt aangemerkt als een deskundigenadvies. Verzoeker heeft de inhoud van het

zaaknummers: AWB 06 / 49777 (voorlopige voorziening) en AWB 06 / 49776 (beroep) 5

ambtsbericht niet (concreet) bestreden, zodat van de juistheid daarvan kan worden uitgegaan.

- 2.17 Gezien deze informatie heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat opvang in Angola voor verzoeker gewaarborgd is. Er zijn concrete aanwijzingen gesteld noch gebleken waaruit volgt dat deze opvang in de situatie van verzoeker niet adequaat zou zijn, zodat verweerder ook daarvan in redelijkheid mocht uitgaan.
- 2.18 Verzoeker is op 16 mei 2006 alsnog in de gelegenheid is gesteld om zijn bezwaarschrift van 3 september 2004 nader toe te lichten tijdens een hoorzitting. Hiermee heeft verweerder gevolg gegeven aan en rekening gehouden met eerdergenoemde uitspraak van deze rechtbank van 5 april 2006.
- 2.19 De grief van verzoeker dat het bestreden besluit in strijd is met het motiveringsbeginsel nu het uittreksel van de Centrale Justitiële Documentatiedienst niet is bijgevoegd slaagt niet. De voorzieningenrechter is niet gebleken dat verzoeker daardoor in zijn belangen is geschaad nu ter zitting is gebleken dat voormeld uittreksel zich in zijn procesdossier bevindt welke hem op 2 november 2006 door de rechtbank is toegezonden.
- 2.20 De grief dat verweerder niet tijdig heeft beslist treft geen doel nu tegen het niet tijdig beslissen van een bestuursorgaan gelet op het bepaalde in artikel 6:2 Awb en artikel 6:12 Awb een apart rechtsmiddel open staat.
- 2.21 De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de aangevoerde feiten en omstandigheden, zoals in het verslag van de hoorzitting weergegeven, niet leiden tot een situatie die ertoe noopt om met toepassing van artikel 4:84 Awb af te wijken van het hierboven weergegeven beleid.
- 2.22 Het beroep op de glijdende schaal zoals neergelegd in artikel 3.87 Vb en nader uitgewerkt in B1/2.2.4.2 Vc slaagt reeds niet, nu dit op geen enkele wijze is onderbouwd noch door verweerder als afwijzingsgrond is gebruikt.
- 2.23 Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er voorts geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.
- 2.24 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

3. Bestissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

zaaknummers: AWB 06 / 49777 (voorlopige voorziening) en AWB 06 / 49776 (beroep) 6

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.W.S. Kiliç, voorzieningenrechter, en op 22 maart 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.J. Vervoordeldonk, griffier.

Afschrift verzonden op:

22 MAART 2007

Coll: *gr*

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensludend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

- I

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE
PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

IND. 0203.07.2036
V.

mr M.E. Muller
mr R.G. van den Heuvel

Naaierstraat 6
2801 NE Gouda
Telefoon (0182) 511211
Fax (0182) 522028

Gouda, 18 april 2007
Inzake /Staat hoger beroep, 11.839
Uw ref.

RAAD VAN STATE	
18 APR 2007	
ZAAKNR.	200702724
AAZ	P.W. De Bont
BEHANDELD DOOR	PAR:

1353-A

Geachte heer, mevrouw,

In bovengenoemde zaak doe ik U bijgaand toekomen een hoger beroepschrift alsmede een kopie van de uitspraak waarop het beroep betrekking heeft, met het verzoek dit op de gebruikelijke wijze in behandeling te nemen.

Ik verzock U de ontvangst van het beroep zo spoedig mogelijk schriftelijk te bevestigen.

In afwachting van Uw berichten verblijf ik,

hoogachtend,
Uw dw.

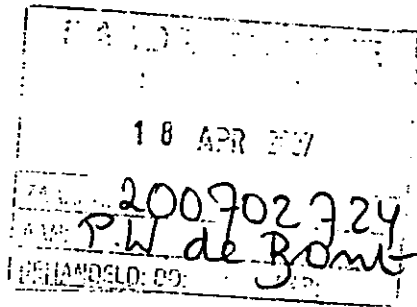
M.E. Muller

Muller & Van den Heuvel Advocaten is een samenwerking tussen Muller advocaten b.v. en Mr. R.G. van den Heuvel. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering van de behandelend advocaat wordt uitgeteerd.

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Gravenhage

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

kenmerk IND: 0203.07.2036
kenmerk rechtbank: 06/49777 en
06/49776

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Angolese nationaliteit, thans
verblijvende te , die in deze zaak woonplaats kiest te Gouda aan de Naaiersstraat
no 6 ten kantore van Muller & van den Heuvel advocaten van wie mevrouw mr M.E. Muller
in deze als gemachtigde zal optreden en dit beroep indient en ondertekent, nadat zij door
appellant daartoe bepaaldelijk is gevolmachtigd.

Feiten:

Appellant heeft op 5 januari 2004 een aanvraag ingediend tot het verlengen van de
geldigheidsduur van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd onder
de beperking amv. Verweerder heeft deze aanvraag afgewezen bij besluit d.d. 15 juni 2004.
Tegen dit besluit is bezwaar gemaakt. Het besluit d.d. 15 juni 2004 is destijds ingetrokken
en verweerder heeft opnieuw bij besluit 13 augustus 2004 de aanvraag afgewezen. Tegen dit
besluit is een bezwaar gemaakt welk bezwaar bij besluit d.d. 9 februari 2005 ongegrond is
verklaard. Tegen dit besluit is beroep ingediend op 1 maart 2005 en tevens is een verzoek
tot het treffen van een voorlopige voorziening verzocht. De voorzieningenrechter van de

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem heeft in haar uitspraak d.d. 26 mei 2005 (Awb 05/9371) het verzoek toegewezen. Bij de uitspraak d.d. 5 april 2006 is het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd (productie 1).

Vervolgens heeft verweerder opnieuw op het bezwaarschrift beslist, en heeft het bezwaarschrift wederom ongegrond verklaard bij besluit d.d. 21 september 2006. Ook hiertegen is een beroepschrift ingediend en verzocht aan de rechtbank om een voorlopige voorziening te treffen.

De rechtbank heeft in haar uitspraak d.d. 22 maart 2007 (productie 2), welke uitspraak op dezelfde dag verzonden is, het beroep ongegrond verklaard en het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Appellant komt in hoger beroep van deze uitspraak te weten de uitspraak van 22 maart 2007, Awb 07/49777 (voorlopige voorziening) en 07/49976 (beroep), rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem. Appellant is van oordeel dat het besluit van geïntimeerde rechtens niet juist is en dat de rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren en het verzoek had dienen toe te wijzen.

In het onderstaande volgen de grieven tegen de uitspraak.

Grieven:**GRIEF 1:**

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

"Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 maart 2006 in zaak no. 200509769/1) brengt de, aanvankelijk per 15 juli 2005 voorziene, beëindiging van het project niet mee dat de opvang van de dan in het tehuis geplaatste alleenstaande minderjarige wordt beëindigd. Verweerder heeft niet hoeven aannemen dat het ten tijde van het bestreden besluit op voorhand onmogelijk was dat verzoeker vóór 15 juli 2005 in het tehuis onder zou worden gebracht en hij, eenmaal in het tehuis geplaatst, daar niet kon blijven. Verweerder heeft zich, gelet op de hem in artikel 3.56 Vb toegekende beoordelingsvrijheid, dan ook onder verwijzing naar het ambtsbericht en TBV 2003/64 in redelijkheid op het standpunt mogen stellen dat voor de vreemdeling naar zijn oordeel adequate opvang aanwezig is."

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Toelichting:

De rechtbank is in haar uitspraak voorbij gegaan aan de eerdere uitspraak van dezelfde rechtbank, te weten de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem d.d. 6 april 2006, Awb 05/9368 (productie 3) in welke uitspraak de rechtbank heeft overwogen dat:

"Deze grond van bezwaar in combinatie met het feit dat er ten tijde van de behandeling van het bezwaar onduidelijkheid bestond over de voortzetting van de financiering van het opvanghuis in Mulemba, leidt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder ten onrechte het bezwaar kennelijk ongegrond heeft geacht en derhalve ten onrechte heeft afgezien van het horen van eiser".

De rechtbank heeft vastgesteld dat er ten tijde van de behandeling van het bezwaar onduidelijkheid bestond over de voortzetting van de financiering van het opvanghuis in Mulemba. Verweerder is destijds niet in hoger beroep gegaan van deze uitspraak weshalve verweerder dit standpunt van de rechtbank heeft onderschreven.

Het feit dat de rechtbank tot het oordeel is gekomen dat het bezwaar ten onrechte kennelijk ongegrond was, impliceert dat de rechtbank destijds vraagtekens heeft gezet of de onduidelijkheid met betrekking tot de voortzetting van de financiering niet zou leiden tot het stopzetten van de opvang in het huis voor weeskinderen in Mulemba. Immers, wanneer het een en ander niet zou spelen, zou het bezwaarschrift niet niet-kennelijk ongegrond behoeven te worden geacht. De rechtbank heeft in haar uitspraak d.d. 22 maart 2007 ten onrechte slechts verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 maart 2006. Immers, in deze zaak is de rechtbank al gekomen tot een oordeel met betrekking tot de opvang in het opvanghuis Mulemba hetgeen niet door een latere uitspraak die niet kan worden gedaan nu van die eerdere uitspraak geen hoger beroep is aangetekend.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat het beroep ongegrond is en de voorlopige voorziening wordt afgewezen.

Toelichting:

Zoals uit het bovenstaande blijkt had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren en het verzoek om voorlopige voorziening toe dienen te wijzen.

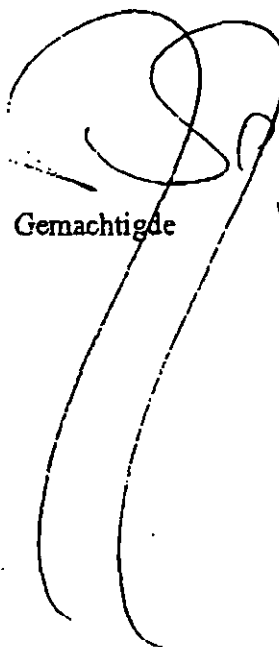
MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Nu alle grieven dienen te slagen dient de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, Awb 06/49777 (voorlopige voorziening) en 06/49776 (beroep) d.d. 22 maart 2007 te worden vernietigd.

Het is op deze gronden dat appellant concludeert, dat het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het onderhavige hoger beroepschrift gegrond te verklaren, het vonnis van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, Awb 06/49777 (voorlopige voorziening) en 06/49776 (beroep) d.d. 22 maart 2007 uitgesproken tussen appellant als eiser en geïntimeerde als verweerder, te vernietigen en geïntimeerde te veroordelen in de kosten van de procedure.

Gouda, 18 april 2007

Gemachtigde